

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-178/22-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Slavonija Bus d.o.o., Novi Grad, Novi Grad 26/a, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, radi sklapanja ugovora bez prethodno provedenog postupka javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 29. rujna 2022.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/22-01/84, urbroj: 354-02/13-22-19 od 12. srpnja 2022.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo upravni spor kojim pobija zakonitost rješenja tuženika od 12. srpnja 2022., kojim je kao neosnovana odbijena žalba tužitelja te njegov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.
2. U tužbi protiv osporenog rješenja tuženika tužitelj ističe da je za ugovore o javnoj usluzi prijevoza putnika u županijskom javnom linijskom prijevozu koje je Zagrebačka županija, ovdje zainteresirana osoba, sklopila sa šest prijevoznika bez prethodno provedenog postupka javne nabave saznao putem javne objave na internetskim stranicama navedene zainteresirane osobe, te je putem prava na pristup informacijama kao član Udruge hrvatskih autobusnih prijevoznika ugovore zaprimio dana 22. prosinca 2021. Prigovara povredi odredbe članka 432. Zakona o javnoj nabavi budući je tuženik odluku donio izvan zakonom propisanog roka. Nadalje, smatra pogrešnim stav tuženika da nadležna tijela nisu dužna provesti postupak javne nabave niti u slučaju kada su za sklapanje ugovora o javnoj usluzi dužna provesti javno nadmetanje u skladu s člankom 5. stavak 3. Uredbe (EZ) 1370/2007 te ukazuju na članak 5. stavak 1. navedene Uredbe, članak 12. stavak 3. Pravilnika o obavljanju javnog linijskog prijevoza putnika u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 116/19.)

te članak 33. točka 35. Zakona o javnoj nabavi, te zaključuju da se kod ugovora o javnoj usluzi županijskog javnog linijskog prijevoza putnika u cestovnom prometu radi o ugovoru o uslugama. U konkretnom slučaju su ugovori o javnoj usluzi izravno sklopljeni sa prijevoznicima koji su do tada imali dozvole za javni županijski linijski prijevoz putnika na području Zagrebačke županije. Dozvole za javni županijski linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu ne mogu se ishoditi još od 2017. godine kada je Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture dopisom od 27. rujna 2017. zaustavilo usklađivanje voznih redova za 2017. i 2018. godinu i time spriječilo pristup tržištu županijskog javnog linijskog prijevoza svim zainteresiranim prijevoznicima, koje stanje je dovelo do toga da su isključivo prijevoznici kojima su do 2017. godine izdane dozvole za županijski javni prijevoz imali pristup mjerodavnom tržištu. Smatraju da COVID-19 ne može biti razlog za izravno sklapanje ugovora o javnim uslugama, jer se prema komunikaciji Europske komisije 202/C1081/01 – smjernice Europske komisije za primjenu okvira za javnu nabavu u kriznoj situaciji uzrokovanoj bolešću COVID – 19 ubrzani postupci, postupci izravnog sklapanja i pregovarački postupci odnose na robe i usluge povezane s epidemijom, odnosno na zaštitnu opremu, maske za lice, zaštitne rukavice i druge medicinske potrepštine. Smatraju da je Uredba o postupku sklapanja ugovora o javnim uslugama koju je donijela Vlada Republike Hrvatske suprotna članku 5. stavak 1. Uredbe 1370/2007 jer se na ugovor o javnim uslugama prijevoza autobusom primjenjuju odredbe o javnoj nabavi, te ukazuju na stavak 3. navedenog članka Uredbe kojim je određeno da sva nadležna tijela koja su se odlučila za treću stranu koja nije njihov unutarnji operater sklapaju ugovore o javnim uslugama na temelju konkurentnog postupka nadmetanja, koji treba biti otvoren za sve operatere i pravedan i u kojem se moraju poštovati načela transparentnosti i nediskriminacije, a jedini postupak koji je konkurentan, transparentan i ne diskriminatoran je postupak javne nabave. Stoga smatra pogrešnim mišljenje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture na koje se poziva tuženik da se pojam konkurentno nadmetanje ne odnosi na otvoreni postupak javne nabave, jer je upravo to Ministarstvo donijelo Pravilnik o obavljanju javnog linijskog prijevoza u cestovnom prometu, u kojemu je u članku 11. stavak 3. navedeno da se ugovori o javnim uslugama javnog županijskog linijskog prijevoza putnika u cestovnom prometu sklapaju u postupku prema propisima o javnoj nabavi. Ukazuje na osnovna načela javne nabave iz članka 4. Zakona o javnoj nabavi. Predlažu da Sud uvaži tužbu uz naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 30.000,00 kn.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu vezano za tužbeni prigovor trajanja žalbenog postupka ističe da nije bio u mogućnosti donijeti odluku u zakonom propisanom roku, jer u složenim predmetima koji zahtijevaju neke dodatne provjere ili traženje pravne pomoći od nadležnih tijela, a koje su nužne kako bi se moglo pravilno i zakonito odlučiti o osnovanosti navoda, kao što je to bio slučaj u konkretnom žalbenom postupku, tuženik ovisi i o činjenici kada je zamoljeno tijelo od kojeg je tražena pravna pomoć dostavilo traženo očitovanje. U predmetnom žalbenom postupku tuženik je 14. travnja 2022. od Ministarstva mora, prometa i infrastrukture zatražilo pravnu pomoć sukladno odredbi članka 26. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09. i 110/21.), odnosno odredbi članka 14. stavak 4. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave u pogledu činjenica nužnih za donošenje odluke, (tumačenje što se smatra pod "konkurentnim javnim nadmetanjem" u smislu članka 5. navedene Uredbe, odnosno da li se pod time smatra otvoreni postupak javne nabave prema Zakonu o javnoj nabavi) te uputio požurnicu dana 3. svibnja 2022., a pravnu

pomoć zaprimio 20. lipnja 2022. Stoga smatra da su u konkretnom slučaju postojali opravdani razlozi kašnjenja u donošenju odluke. U odnosu na tvrdnje vezane za pozivanje zainteresirane osobe u spornim ugovorima na članak 5. stavak 5. br. 1370/2007 na okolnost pandemije COVID – 19 ističe da navedene tvrdnje tužitelj nije iznosio u žalbi u sklopu opisa nepravilnosti i obrazloženja žalbenih navoda, a što je ujedno i njegova dužnost sukladno odredbi članka 420. stavak 1. točke 7. Zakona o javnoj nabavi, pa isticanje predmetnih navoda u tužbi predstavlja nedozvoljeni beneficium novorum, a koji stav je potvrđen u mnogobrojnim presudama Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (npr. UsII-326/21, UsII-446/20, UsII-380/20 i UsII-300/20). Nadalje, tvrdnje tužitelja da se ugovor za obavljanje predmetne usluge prijevoza mogao sklopiti isključivo temeljem Zakona o javnoj nabavi, odnosno da je jedino postupak javne nabave konkurentan za ponuditelje nije točan, niti ima utemeljenje u propisima koji su primjenjivi u konkretnoj situaciji. Poziva se na članak 5. stavak 3. Uredbe br. 1370/2007 te ističe da je Komisija donijela komunikacije o interpretativnim smjernicama u pogledu iste Uredbe s ciljem sprečavanja suprotnih tumačenja odredbi, te razjašnjava i članak 5. stavak 3. navedene Uredbe navodeći da se istim predviđa malo ostalih pojedinosti uvjeta pod kojima bi se trebalo organizirati konkurentni postupak nadmetanja, te se navodi da ako država članica želi može primijeniti detaljnija postupovna pravila zakonodavstva Unije o javnoj nabavi kao što su Direktive 2014/24/EU i 2014/25/EU ili Direktivu 2014/23/EU o koncesijama, iako se to ne zahtijeva. Ukazuje na članak 2. Uredbe Vlade Republike Hrvatske o postupku sklapanja ugovora o javnim uslugama te članak 33. stavak 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu. Sukladno odredbama Zakona o javnoj nabavi ugovori o javnim uslugama se u smislu navedene Uredbe dodjeljuju na temelju konkurentnog postupka nadmetanja u skladu s člankom 5. stavkom 3. ako je njegovo trajanje sukladno članku 4. stavku 3. ili 4. te Uredbe. Ukazuje da je Ministarstvo u svom očitovanju istaknulo da se člankom 5. stavkom 3. Uredbe predviđa malo pojedinosti i uvjeta pod kojima bi se trebalo organizirati konkurentni postupak nadmetanja te objašnjava da je državama članicama prepušteno da, ako smatraju potrebnim, predvide primjenu detaljnih postupovnih pravila za provedbu konkurentnih nadmetanja, koja mogu, ali ne moraju, biti pravila javne nabave. Člancima 12. i 13. Pravilnika propisan je "javni natječaj za dodjelu ugovora o javnoj usluzi" temeljem kojeg se sklapaju ugovori o javnoj usluzi sukladno članku 5. stavcima 2. do 6. navedene Uredbe, a koji nije istovjetan u otvorenom postupku javne nabave, kako je taj postupak reguliran propisima o javnoj nabavi. Zaključno se daje mišljenje da se pojam "konkurentno nadmetanje" iz članka 5. Uredbe ne odnosi na otvoreni postupak javne nabave. Ističe da se sukladno članku 5. stavku 3. Uredbe za sklapanje predmetnih ugovora morao provesti konkurentni postupak nadmetanja, no iz svega proizlazi da nadležno tijelo može sklopiti ugovor o javnim uslugama u postupku javnog nadmetanja ili izravnom pogodbom. S obzirom na navedeno te činjenicu da nacionalni propisi ne upućuju na obveznu primjenu odredbi Zakona o javnoj nabavi, smatra da je pravilno postupio kada je navod tužitelja da je u konkretnom slučaju trebalo provesti postupak javne nabave ocijenio neosnovanim, pri čemu je prilikom donošenja pobijanog rješenja, a sukladno obvezi iz članka 404. Zakona o javnoj nabavi postupao u granicama žalbenih navoda. Smatra da tužitelj pogrešno tumači odredbu članka 12. stavak 3. Pravilnika, jer iz odredbe navedenog članka proizlazi da se postupak za dodjelu ugovora o javnoj usluzi može provesti temeljem navedene Uredbe odnosno da se može provesti i sukladno odredbama o

javnoj nabavi, dakle navedeno je propisano alternativno. Predlažu da Sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

4. Zagrebačka županija u odgovoru na tužbu ističe da prema važećim propisima ne postoji obveza Zagrebačke županije kao niti drugih jedinica lokalne i područne regionalne samouprave da prije izravne dodjele UJU a kao izvanredne mjere temeljem članka 5. stavka 5. Uredbe br. 1370/2007 provede postupak javne rasprave u skladu sa Zakonom o javnom nabavi. Poziva se na odredbu članka 33. stavka 15. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu prema kojem se postupak provedbe sklapanja ugovora o javnim uslugama i druga postupanja koja prethode sklapanju ugovora uređuju uredbom Vlade, te također niti ostale odredbe ovoga Zakona ne sadrže odredbu da se prije izravnog sklapanja ugovora treba provesti postupak javne nabave. Ukazuje na članak 2. stavak 1. i 2. Uredbe o postupku sklapanja ugovora o javnim uslugama te članak 5. stavak 5. Uredbe koja uređuje izravno sklapanje ugovora o javnim uslugama kao izvanredne mjere kada postoji neposredan rizik od prekida usluge. U članku 1. Ugovora koji je županija sklopila s prijevoznicima navedeni su razlozi zbog kojih je sklopljen te ukazuje i na odredbu članka 20. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi prema kojem je županija u svom samoupravnom djelokrugu dužna obavljati poslove od područnoga (regionalnog) značaja, a osobito poslove koji se odnose na promet i prometnu infrastrukturu. Navodi da Republika Hrvatska nije pravovremeno usvojila nacionalni pravni okvir potreban za primjenu navedene Uredbe u praksi što je jedan od razloga koji je doveo do toga da županije nisu mogle pravovremeno sklopiti ugovor o javnoj usluzi. Opširno obrazlaže gospodarsku situaciju zbog pandemije COVID – 19 i nedostatka vlastitih sredstava prijevoznika za održavanje cestovnog linijskog prijevoza pa kako je postojao neposredan rizik od nastanka prekida javne usluge prijevoza odnosno kontinuiteta obavljanja usluge na području Zagrebačke županije to su u skladu s navedenom Uredbom sklopljeni predmetni ugovori. Sukladno odredbi članka 5. stavka 5. Uredbe kao slučaja prekida usluga ili neposrednog rizika nastanka takve situacije kada nadležno tijelo, u konkretnom slučaju Zagrebačka županija, može poduzeti izvanrednu mjeru. Izravnim sklapanjem ugovora u skladu s odredbama Uredbe u cijelosti se poštivala odredba predmetne Uredbe i ostvarila njena svrha – otklanjanje neposrednog rizika prekida usluge javnog prijevoza na području županije. Da se na sklapanje ugovora o javnim uslugama ne primjenjuje Zakon o javnoj nabavi vidljivo je iz članka 7. stavak 4. u vezi s stavkom 5. točkom 2e. Zakona o javnoj nabavi, jasno je da sam Zakon o javnoj nabavi prepoznaje da se na sklapanje ugovora primjenjuje poseban konkurentni postupak predviđen navedenom Uredbom (u slučaju sklapanja ugovora u redovnoj proceduri) dok se na izravno sklapanje ugovora po samoj Uredbi konkurentni postupak nadmetanja uopće ne primjenjuje, kako je izričito određeno člankom 5. stavkom 5. predmetne Uredbe. Poziva se i na odluku i rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj U-II-2645/2021, U-II-2784/2021 od 16. studenoga 2021. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Prvenstveno, u odnosu na prigovor donošenja osporenog rješenja nakon proteka roka od 30 dana propisanog člankom 432. stavak 2. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16.), Sud ističe da se ne radi o roku zbog kojeg bi rješenje tuženika doneseno protekom toga roka iz tog razloga bilo nezakonito. Ovaj Sud prihvaća opravdanim razloge tuženika iz odgovora na tužbu zbog kojih osporenu odluku nije donio u zakonom propisanom roku, obzirom da je radi donošenja pravilne

i zakonite odluke, sukladno odredbi članka 26. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) i odredbe članka 14. stavak 4. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13., 127/13., 74/14., 98/19. i 41/21.) od Ministarstva mora, prometa i infrastrukture tražio tumačenje pravne norme 14. travnja 2022., a očitovanje zaprimio dana 20. lipnja 2022.

7. Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj, nakon saznanja da je ovdje zainteresirana osoba Zagrebačka županija, sklopila šest ugovora o javnoj usluzi prijevoza putnika u cestovnom prometu na području Zagrebačke županije sa šest gospodarskih subjekata (Autoturist turizam d.o.o., Samobor, Samoborček EU grupa d.o.o., Samobor, Meštrović prijevoz d.o.o., Zagreb, Obrt Ivček, vl. Branko Ivček, Jakovlje, Čazmatrans promet d.o.o. Čazma i Malkus promet d.o.o., Ivanić Grad) bez prethodno provedenog postupka javne nabave, žalbom osporio zakonitost takvih ugovora smatrajući da je za sklapanje istih bilo nužno provesti postupak sukladno mjerodavnim odredbama Zakona o javnoj nabavi. Tuženik je žalbu odbio kao neosnovanu nalazeći da nadležna tijela nisu dužna provesti postupak javne nabave u slučaju kada su za sklapanje ugovora o javnoj usluzi dužna provesti javno nadmetanje sukladno članku 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70, jer se ugovori dodjeljuju na temelju konkurentnog postupka nadmetanja ili izravnom pogodbom, a nacionalni propisi ne upućuju na obveznu primjenu odredbi Zakona o javnoj nabavi. Navodi da isto proizlazi i iz komunikacije o interpretativnim smjernicama u pogledu Uredbe (EZ) br. 1370/2007, koji je donijela Komisija s ciljem sprječavanja suprotnih tumačenja odredbi te radi razjašnjenja članka 5. stavka 3. navedene Uredbe (EZ) tumačeći da se istim predviđa malo ostalih pojedinosti uvjeta pod kojima bi se trebalo organizirati konkurentni postupak nadmetanja te da, ako država članica želi, može primijeniti detaljnija postupovna pravila zakonodavstva Unije o javnoj nabavi kao što su Direktive 2014/24/EU i 2014/25/EU ili Direktivu 2014/23/EU o koncesijama, iako se to ne zahtijeva. Također se poziva na članak 2. Uredbe Vlade Republike Hrvatske o postupku sklapanja ugovora o javnim uslugama (Narodne novine, broj 43/21.), članak 33. stavak 2. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 41/18., 98/19., 30/21. i 89/21.), članak 12. stavak 3. Pravilnika o obavljanju javnog linijskog prijevoza putnika u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 116/19.) te mišljenje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, klasa: 340-01/22-01/18, urbroj: 530-08-3-2-22-5 od 14. lipnja 2022., kojim se Ministarstvo na upit tuženika što se smatra pod "konkurentnim javnim nadmetanjem" u smislu članka 5. navedene Uredbe (EZ) izjasnilo da se ne radi o istovjetnom otvorenom postupku javne nabave kako je taj postupak reguliran propisima o javnoj nabavi, odnosno da se pojam "konkurentnog nadmetanja" iz navedenog članka Uredbe ne odnosi na otvoreni postupak javne nabave. Ukazuje da iz odredbe članka 12. stavka 3. Pravilnika proizlazi da se postupak za dodjelu ugovora o javnoj usluzi može provesti temeljem Uredbe (EZ) br. 1370/2007, odnosno da se može provesti sukladno odredbama o javnoj nabavi, dakle da ne proizlazi obveza provođenja postupka isključivo sukladno odredbama Zakona o javnoj nabavi.

8. Uvidom u dokumentaciju spisa predmeta i to šest ugovora o javnoj usluzi prijevoza putnika u cestovnom prometu na području Zagrebačke županije sklopljenih dana 8. prosinca 2021. na rokove od po dvije godine, razvidno je da su isti sklopljeni temeljem članka 5. stavka 5. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 jer su se, između ostalog

(izvanredne okolnosti pandemije kao i iznimna nerentabilnost pružanja usluge) radi osiguranja kontinuiteta i održivosti javnog prijevoza i zadovoljavanja potreba za javnim prijevozom putnika u cestovnom prometu stekli uvjeti za izravno sklapanje tih ugovora.

9. Člankom 33. stavkom 2. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu propisano je da se županijski prijevoz putnika obavlja na temelju Uredbe (EZ) br. 1370/2007 kao javna usluga ili na temelju dozvole za prijevoz ili na temelju koncesije.

10. Člankom 2. Uredbe o postupku sklapanja ugovora o javnim uslugama, koju je Vlada Republike Hrvatske donijela temeljem odredbe članka 33. stavka 15. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu propisano je u stavku 1. da se postupak sklapanja ugovora o javnim uslugama provodi javnim nadmetanjem ili izravnom pogodbom u skladu s Uredbom (EZ) br. 1370/2007, Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu i Pravilnikom o obavljanju javnog linijskog prijevoza putnika u cestovnom prometu. Stavkom 2. istog članka Zakona, propisano je da radi osiguranja kontinuiteta i održivosti javnog linijskog prijevoza, te ostvarenja potrebe za javnim prijevozom putnika u cestovnom prometu utvrđenih mrežom linija, ugovori o javnim uslugama se mogu sklopiti izravnom pogodbom u skladu s člankom 33. stavcima 5. i 6. Zakona, te u skladu s člankom 5. stavcima 4. i 5. Uredbe (EZ) br. 1370/2007.

11. Dakle, proizlazi da je navedenom Uredbom Vlade RH propisana mogućnost sklapanja predmetnih ugovora izravnom pogodbom, između ostalog i sukladno članku 5. stavku 5. Uredbe (EZ) br. 1370/2007, a što je konkretno slučaj. Sukladno navedenom članku te Uredbe (EZ) nadležno tijelo može poduzeti hitne mjere u slučaju prekida usluga ili neposrednog rizika od takve situacije.

12. Nadalje, člankom 8. Uredbe Vlade propisano je da su, u cilju osiguravanja nesmetanog obavljanja i obavljanja javnog linijskog prijevoza, jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužni pokrenuti postupak sklapanja ugovora o javnim uslugama temeljem članka 2. stavka 2. te Uredbe, nakon stupanja na snagu te Uredbe. Navedena odredba članka 8. Uredbe Vlade je bila predmetom postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom u kojem postupku je Ustavni sud u odnosu na navedeni članak donio rješenje broj: U-II-2645/2021, U-II-2784/2021 od 16. studenog 2021., kojim se ne prihvaćaju prijedlozi podnositelja za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom.

13. U odnosu na tužbene prigovore vezane za neusklađenost Uredbe Vlade RH sa Uredbom (EZ) br. 1370/2007 i Zakonom o javnoj nabavi ističe se da je Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci br. U-II-2645/2021, U-II-2784/2021 od 16. studenog 2021., kojom je ocijenio suglasnost članka 2. stavka 2. Uredbe Vlade RH s Ustavom Republike Hrvatske i zakonom, obrazložio da odredba članka 4. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi ne govori ništa o navodnoj zakonskoj zabrani izravnog sklapanja ugovora o javnim uslugama u nacionalnom pravu Republike Hrvatske. Naprotiv, u navedenom Zakonu postoje odredbe o ugovorima koji su izuzeti od primjene tog Zakona, odredbe o sklapanju ugovora bez prethodno provedenog postupka javne nabave, a kada je riječ konkretno o uslugama javnog prijevoza, vidljivo je iz članka 7. Zakona o javnoj nabavi da se ta (sektorska) djelatnost može obavljati na temelju dodijeljenih posebnih ili isključivih prava ili na temelju prava dodijeljenih putem javno objavljenih postupaka. Ustavni sud citira članak 33. stavak 1. i 2. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu te ističe "da je navedeni Zakon, a ne Zakon o javnoj nabavi, *lex specialis* kada je riječ o uređenju pitanja iz područja javnog cestovnog prijevoza. Zakon o javnoj nabavi stoga se u tim pitanjima primjenjuje supsidijarno. Uz to, Zakon o javnoj nabavi predstavlja postupovni, a ne materijalno pravni propis". Dakle, Ustavni sud Republike Hrvatske

nije našao da bi postojala nesuglasnost Uredbe Vlade RH s Uredbom (EZ) br. 1370/2007 odnosno sa Zakonom o javnoj nabavi (točka 7.3. Odluke), odnosno nije ukinuo članak 2. stavak 2. Uredbe Vlade osim u dijelu koji glasi: "i 7" koji se odnosi na stavak 7. članka 33. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu koji je ukinut ranijom odlukom i rješenjem Ustavnog suda, broj U-I-2280/2019 i dr. od 13. srpnja 2021., pa prigovori tužitelja u ovom pravcu nisu osnovani. U potonjoj odluci i rješenju, kojim nije prihvaćen prijedlog za ocjenu suglasnosti s Ustavom članka 12. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 30/21) Ustavni sud je zaključio (točka 22.3.) da Pravilnik o obavljanju javnog linijskog prijevoza putnika u cestovnom prometu i Uredba Vlade nisu jednake pravne naravi i nemaju isti predmet uređenja. Naime, člankom 5. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 izostavljen je postupak konkurentnog nadmetanja, odnosno dopušteno izravno sklapanje ugovora o prijevozu kao javnoj usluzi u slučaju iz stavka 5. članka 5. te Uredbe koji se odnosi na izvanredne situacije, što je konkretno slučaj, zbog čega je osnovano tuženik zaključio da prije sklapanja predmetnih ugovora nije trebalo provesti postupak sukladno odredbama Zakona o javnoj nabavi.

14. U odnosu na druge razloge sklapanja ugovora (pandemija covid-19), osim što tuženik u odgovoru na tužbu osnovano ukazuje da navedeni prigovor tužitelj nije isticao u žalbi pa o istom tuženik nije mogao odlučiti u smislu članka 404. stavak 1. u vezi s člankom 420. stavak 1. točka 7. Zakona o javnoj nabavi, isti prigovor nije niti od utjecaja na drugačiju odluku, jer kako je već naprijed obrazloženo, predmetni ugovori su sklopljeni izravnom pogodbom iz razloga propisanih člankom 5. stavkom 5. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 radi osiguranja kontinuiteta i održivosti javnog prijevoza i zadovoljavanja potreba za javnim prijevozom putnika u cestovnom prometu.

15. Kako ovaj Sud iz naprijed navedenih razloga nije mogao ocijeniti osporenu odluku tuženika nezakonitom, to nema osnove tužitelju dosuditi troškove postupka u zatraženom iznosu.

16. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.), odlučiti u cijelosti kao u izreci presude.

U Zagrebu 29. rujna 2022.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović

Broj zapisa: **eb312-b949c**

Kontrolni broj: **0a1e1-4b6c0-d0cff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ARMA VAGNER-POPOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.